

ковѣ) дажьнѣ ѣ Ливорно за свое-то келачіе и за свое-то днѣшно трзговико значеніе, зачто-то ѣ станжалъ вече най-голаѣмъ трзговскій градъ у Италійѣ; и макаръ спорадъ мѣстоположеніе-то си не има никакво ооконо прѣимущество, (свободж-тж окаче и съ обезбѣжденіе-то, кое-то правителство-то даруваше на чужестранци-ты за малко вѣѣма жители-ти у Ливорно съ умножахъ и трзговскы-ти ѣ сношеніа съ распространихъ съ вичкы-ты страны на свѣта *)).

И з в о з и м и изъ Ливорно съ вичкы-ты стоки отъ Тосканскж-тж промышленность; а прѣдполагатъ отъ 60,000,000 лиры Тосканскы.

А в з в о з и м и съ много разнообрази и прѣдполагатъ на 70,000,000 лиры Тосканскы. На 1846 въвезохъжъ жито сакы (вѣѣтища) 1,421,744, кукүрүзъ сакы 85,518, овизъ 41,000, вазна балы 9,230, свила балы 285 и възънджъци 105 и желдъ литры 2,000,000.

§. 398. **Иытарствена система.** — Приитанище-то у Ливорно ѣ свободно (porto franco сирѣчь не съ плаща мытарство) и трзговіа-та свободна; и зарадъ тока тоа градъ стана депозито (влагалище) за стоки отъ вичкы-ты народы; прѣды нѣколко годины възитнихъ, кога-то Англійска-та трзговіа и трзговіа-та на сѣберны-ты дръжавы у Европж не имаше на право сношеніа съ Востокъ и съ южнж Россійѣ, корабели-ти отъ тыа народы дохождали въ Ливорно и вземали възточны-ты произведеніа и Рүсскы-ты жита.

*) Удѣлителна една привилегія бѣ съ дарувала на тоа градъ Ливорно въ 1593; вичкы-ти чужестранни банкрүти (мюхлюзи), кон-то быхъ прѣвѣгнжали въ тоа градъ не можахъ да съ искать; таа противъ общежителство-то привилегія уничожисъ на 1836 спорадъ сѣѣдствіе на повторителны исканіа отъ трзговскж-тж Ливорнезкж камерж (свѣтъ).